

نماد گل نیلوفر بر سر در خانه های ایرانی به چه معناست؟

۵ آبان ۱۳۹۹ ساعت ۱۸:۴۰

فرهنگ سینه به سینه ایران زمین به شکل نماد بر سردر خانه های تهران، حکایت دوران است. از جمله نمادهای نشسته بر سردرخانه ها می توان به عناصر قالب گل نیلوفر، شمسه، اژدها، طرحهای اسلیمی و آجر چینی اشاره نمود...

کافه تاریخ- کافه هنر

فرهنگ سینه به سینه ایران زمین به شکل نماد بر سردر خانه های تهران، حکایت دوران است. از جمله نمادهای نشسته بر سردرخانه ها می توان به عناصر قالب گل نیلوفر، شمسه، اژدها، طرحهای اسلیمی و آجر چینی اشاره نمود. نماد نیلوفر در روند تکاملی خود به اشکال مختلف در هنر ایرانی رخ نموده و از گل نیلوفر در نقوش برجسته تخت جمشید به گل شاه عباسی در فرش و کاشی کاری از آن به گل صدبرگ در نقاشی سپس به گل سرخ یا محمدی تغییر شکل داده است. گل نیلوفر نماد آفرینش، زایش، زن، زندگی، زمان، پاکی و نور است. برخاستن آن در طلوع و بسته شدن آن در غروب حکایت از رستاخیز دارد. استمرار و حضور بی پایان این نقش در هنر ایرانی که در چند سال اخیر بر سکه ۲۵ تومانی (پشت سه) نشسته است جای تعمق بیشتری دارد. در اساطیر ایران آمده است که فر مهر نماینده خورشید و فر زرتشت پیام آور نور و پاکی در میان این گل در حریم امن غنوده اند تا در زمان خود سر برآورند. بر اساس حکایتهای اسطوره ای، آناهیتا فر مهر را از گل نیلوفر باردار شد و در شب چله شبی که نو بر تاریکی غلبه می کند او را به دنیا آورد. از اینرو نیلوفر را نماد آناهیتا، الهه آب در ایران باستان می دانند. گل آفتابگردان به عنوان نماد مهر در برخی موارد همزمان با نیلوفر و گاه به عنوان جانشین او ظاهر می شود.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/47095/گل-نماد-سر-نیلوفر-گل-نماد-۴۷۰۹۵>